

дѣятелни за рапредокъ-тъ на народность-та ни Български сили.

Прѣди да пристѣпимъ къмъ удовлетворение-то на рѣчена-та нужда, необходимо е да се опознаемъ добръ съ закони-тъ и свойства-та на езикъ-тъ си, съ неговий духъ. А това може да се достигне:

1. Чрѣзъ изучаванье всички-тъ Български нарѣчия и изговаряния.

2. Чрѣзъ изучаванье история-та на Българский езикъ, т. е. негово-то постѣпенно измѣнуванье отъ най-стари-тъ времена и до сега.

За прѣво-то трѣбва да имаме издадени на едно, отъ всяка Българска областъ, поне по една народна пѣсенъ или приказница, но такива, въ които мѣстни-тъ изговаряния бы се отражавали като въ огледало. —

За второ-то такожде се изискватъ събрани на едно голѣми или малки извлечения отъ разни стари Български рѣкописи, поне по двѣ три отъ всяки единъ вѣкъ.

Пѣсни и приказки имаме издадени доста отъ Г. Богоева, Г. Безсонова, отъ покойни-тъ Миладинови, Г. Верковича, въ Български-тъ книжици и проч. Но за жалость, тѣ всички-тъ, макаръ и да сж достойни и важни въ много други изгледи, не можтъ да служатъ като материалъ за изучаванье Български-тъ нарѣчия и изговаряния. Не можтъ, защото-то при записванье-то имъ не е обрнѣто внимание на нѣкои нѣшта, които штемъ изложимъ по-долѣ, и които сж отъ първа важность за наша-та цѣль.

Колко-то до стари-тъ Български ракописни паметници, то отъ къмъ тази страна сме по-честити: благодарение на нѣкои учени чуждоземци, има доста много стари Български рѣкописи издирени и обнародвани или цѣли, или пакъ въ такива извлечения, които даватъ добро понятие за правописанье-то и езикъ-тъ на цѣла-та рѣкопись, отъ която тѣ сж извлечени. При всичко това пакъ не може да се каже, че и тѣзи извѣстни за сега паметници сж достаточни да се прослѣди по нихъ всички-та история на езикъ-тъ ни. — Тѣй на пр. отъ 16-тий и 17-тий в. можемъ, да кажемъ че не е още найденъ ни единъ Български паметникъ. А знайно е, че въ това именно време Българский езикъ е претърпѣлъ най голѣми измѣнения въ съставъ-тъ си.